

و.ل.لنین

دکړوند تشکيلات

او کړوندي ادبيات

سټوډنټ رېپارټ: وياړ او زير افغان

Ketabton.com

و.ا.لنن

د گوند تشکيلات او گوندي ادبيات

گډه ژباړه: وياړ او زير افغان

د گوند تشکيلات او گوندي ادبيات

و.ا. لنين

گډه ژباړه: وياړ او زير افغان

برېښنايي خپرېدنه: ليندۍ ۱۴۰۲

د گوند تشکيلات او گوندي ادبيات^[۱]

(۱۹۰۵)

د اکتوبر تر انقلاب [۲] وروسته نویو رامنځ ته شویو موقعیتونو سوسیال دېموکراسۍ ته د گوندي ادبیاتو مسئله مطرح کړې ده. د قانوني او غیر قانوني خپرونو تر منځ توپیر، دا د روسیې د فیوډالي استبداد د پیر غمجن میراث له منځه تلونکی دی. خو لا یې بشپړه له منځه تللو ته ډېر وخت پاتې دی. زموږ د لومړي وزیر ریاکاره دولت لا په لېونتوب بوخت دی، تر دې چې د روسیې کارگري بولتن «ازویستیا سوویتا رابوچیت دېپوتاتو» [۳] لا هم په «غیرقانوني» ډول چاپیږي. دا د مخنیوي احمقانه هڅې، چې دولت یې د پلي کولو توان هم نلري، د دولت د رسوایۍ او د لا ډېرو سختو اخلاقي گوزارونو برسېره بله پایله نلري.

تر هغو چې د قانوني او غیرقانوني خپرونو تر منځ توپیر شتون لاره، د گوندي او غیر گوندي خپرونو د مسئلې په اړه په ډېرې سادګۍ، په ډېرې ناسمتیا او په غیر طبیعي ډول پرېکړه کېدله. ولې چې ټولې غیرقانوني خپرونې گوندي خپرونې وې، چې د گوندي تشکيلاتو په وسیله چاپ او اداره یې هم د هغو ډلو په لاس کې وه، چې په بېلابېلو بڼو د گوند کارگرو فعالینو د ډلو سره په اړیکو کې وو. ټولې قانوني خپرونې غیر گوندي خپرونې وې - ځکه چې گوندونه ممنوع شوي وو، خو هرې یوې دې یا هغه گوند ته «میلان» لرلو. په داسې موقعیت کې له غیر طبیعي اتحادونو، عجیبه او ناآشنا «شریکانو» او کاذبه پوښښي تدبیرونو څخه ډډه کول ناشوني وو. د هغو کسانو اجباري احتیاط چې غوښتل یې گوندي اندونه بیان کړي د هغو کسانو له اومه تفکر یا ذهني ډارنیا سره مدغمه شوه، چې دې اندونه ته لا نه و رسیدلي او په واقعیت کې د گوند غړي نه وو.

د آسوپین^(۱) (Aesopian) ژبې کرکېجنه دوره، ادبي اسارت، مریي وزمه ویناوې او ایډیولوژیکه غلامی! پرولتاریا پر دې ناپاکه فضا باندې، چې په روسیې کې یې هر ژوندی او تاند

(۱) آسوپین هغه رمزناکه ژبه وه چې د سانسور د مخنیوی لپاره اکثرأ له غیرقانوني خوځښتونو لخوا کارېدله. دا اصطلاح د آیسوپ له نوم څخه سرچینه اخلي، چې د لرغوني یونان د رمزي ژبې یو افسانه لیکونکی و. د آسوپین ژبې اصطلاح

شی له منځه وړلو، د پای سور ټکی کېښود، خو پرولتاریا د روسیې لپاره لایمیايي آزادي لاس ته راوړې.

انقلاب لا ندی بشپړ شوی. په داسې حال کې چې تزار د انقلاب د ماتولو ځواک نلري، انقلاب هم لا د تزار د ماتولو لپاره کافي ځواک ته ندی رسیدلی. مونږ په یوه داسې مهال کې ژوند کوو، چې هر چېرې او په هر څه کې د څرګندې، روښانې، سیده او استواري ګوندي روحيې او د مخفي، پټ، «دیپلوماتیک» او غیرصادقانه «قانونتیا» تر منځ یو غیرطبیعي ترکیب شتون لري. دا غیر طبیعی ترکیب حتی زمونږ په ورځپاڼو کې محسوسیږي: د سوسیال دیموکراسۍ د دې استبداد په هکله چې د منځلارې لیبرالې بورژوايي خپرونې ممنوع کوي، د ښاغلي ګوچکوف (Guchkov) [۴] د ټولو ملنډو سره سره. واقعیت دا دی چې لا تر اوسه د روسیې د سوسیال دیموکراسۍ کارګر ګوند مرکزي ارګان «پرولتاری» [۵] د استبدادي او پولیس خپلې روسیې له تړلو دروازو څخه بهر خپرېږي.

هر څه چې وي نیمګړی انقلاب مونږ ټول دې ته اړیاسي، چې هر څه له نوې سیاسي کړنې سره سم سملاسي تنظیم کړو. که نني ادبیات، ان هغه چې په «قانوني» توګه خپرېږي نه پر لسمه برخه یې ګوندي ادبیات وي، باید ټول په ګوندي ادبیاتو بدل شي، د بورژوازي د دودونو، د بورژوازي د ګټندویه سوداګریزه مطبوعاتو، د بورژوازي د ادبي کارنامو جوړولو او انډیویدالیزم، د «اشرافي انارشیزم» او سود لاس ته راوړنې په وړاندې، سوسیالیسته پرولتاریا باید د ګوندي ادبیاتو اصول وړاندې کړي، دا اصول باید متکامل کړي او تر وروستي کچې پورې یې په بشپړه او په ټوله مانا یې پلي کړي.

د ګوندي ادبیاتو اصول څه دي؟ نه یوازې دا، چې د سوسیالیستي پرولتاریا لپاره ادبي چارې نباید د انفرادي کسانو او یا ګروپونو د بډایولو سرچېنه واوسي، بلکې نباید اصلن انفرادي مسئله واوسي، چې د پرولتاریا له مشترک هدف څخه خپلواک وي. مړه دې وي غیر ګوندي لیکوالان! مړه دې وي خبرادبیان! ادبیات باید د پرولتاریا د مشترک هدف برخه وګرځي، د یوه متحد، لوی

لومړی ځل په نولسمې پېړۍ کې روسي لیکوال، میخایل سلتيکوف شیدرین د تزار وخت د ټولنیزو ناخوالو باندې د ملنډو وهلو په موخه وکاروله چې لیکنې یې د تزار له سانسور خوندي پاتې شي، ځکه د هغه د دې ژبې اصلي هدف د تزار مسخره کول و. پښتو.

سوسیال دېموکراتیک میکانیسم په هغه "دندانداره خرڅ او پیچ" بدل شي، کوم چې په سیاسي پوهې سمبالې ټولې کارگرې طبقې لخوا په خوځښت راځي. ادبیات باید د سوسیال دېموکراتیک گوند د کار منظمه، پلان شوی او نه جلا کېدونکی برخه وگرځي.

یو آلمانی متل وایي، "هره پرته نیمگړتیاوې لري". همدا ډول د یوه دندانداره خرڅ سره د ادبیاتو او د یوه میکانیزم سره د یوه ژوندي غورځنگ کومه پرته چې ما کړې، نیمگړې ده. زه په جرأت ویلی شم چې په هر صورت شته داسې هیستریک روڼاندې، چې د دې پرته په تړاو به انگولاوې وکړي، چې گنې د اندونو آزاده مبارزه، د ښوې آزادي، د ادبي خلافت آزادي او داسې نورو ته په سپکه گورم، وژنم یې او "بروکراتیزه" کوم یې. داسې یو اعتراض په حقیقت کې د بورژوايي - روڼانده اندویدوالیزم څخه پرته بل څه نه دي. په دې کې شک نشته چې ادبیات تر ټولو لږ د میکانیکي انډول او هم سطحه کولو تابع، بلکې زیات پر اقلیت باندې د ټولنې د اکثریت د حاکمیت تابع دي، په دې کې شک نشته چې په دې برخه کې باید شخصي ابتکار، فردي تمایل، اند او تخیل، ښې او منځپانگې ته پراخه ډگر ورکړل شي. د دې مسایلو څخه څوک انکار نه کوي خو همدا مسایل په سادگۍ سره څرگندوي، چې د پرولتاریا گوند د مرام ادبي اړخ له نورو اړخونو سره په میکانیکي ډول نشو کولای برابر وگڼو. دا په هر صورت د دې موضوع د رد لامل نه کیږي، چې ادبیات باید د ټولو امکاناتو او لزوماً د سوسیال دیموکرات گوند د کار یو عنصر شي، چې له نورو عناصرو څخه نه جلا کېدونکی وي؛ که څه هم دا د بورژوازی او د بورژوايي دیموکراسۍ لپاره بیگانه او پردی ده. ورځپاڼې باید د گوند د بېلابېلو تشکیلاتو ارگانونه وگرځي او لیکوالان یې باید په ټوله مانا د دې گوندي د سازمانونو غړي واوسي. د خپرولو او وېشلو مرکزونه، کتابپلورنځي او لوستلخنې، کتابتونونه او ورته نور بنسټونه ټول باید د گوند تر کنترول لاندې وي. متشکله سوسیالیستي پرولتاریا باید دا ټول کار په پام کې ونیسي، په بشپړه توگه یې وڅاري او له پیل څخه تر پایه پورې، پرته له استثنا د ژوندۍ پرولتاریا روانه موخه په هغه کې تزیق کړي، او پدې توگه د زاړه، نیم اوبلومووف [۵]، نیم سوداگریز روسي پرئسیپ زمینه له مینځه ويسي چې: لیکوال دی ولیکي، لوستونکي دی ولولي.

البته چې مونږ دا وړاندیز نه کوو چې دا ټول بدلونونه په ادبي آثارو کې، چې د آسیایي سانسور او اروپايي بورژوازي لخوا ککړ شوي، په یوه ځل تر سره شي. موږ ته وړ نه ده، چې له هر ستندرد شوي سیستم څخه ملاتړ وکړو او یا وغواړو مشکل په څو فرمانونو حل کړو، تر مخه

جوړې شوې وچې طرحې په دې اړوند زمونږ په درد نه لگيري، هغه څه چې اړين دي، دا دي، چې زمونږ ټول گوند او په ټولې روسې کې په سياسي پوهه سمباله سوسيال ديموکراتيکه پرولتاريا بايد د دې نوې مسئلې په اړه خبر شي، په ښکاره توگه يې ځانگړې کړي او هر چېرې د هغه د حل په هڅه کې واوسي. د فيودالي سانسور له اسارت څخه وروسته مونږ لېوالتيا نلرو چې د بورژوازي د سوداگريزه ادبي اړيکو بنديوان واوسو او کيږو به هم نه. مونږ غواړو او بايد هم آزاد ادبيات رامنځ ته کړو، نه يوازې د پليس له منگولو څخه آزاد، بلکې د سرمايي له بنده هم آزاد، له کارنامې جوړولو او تر ټولو پورته د بورژوايي انارشيسټي اندويديواليسم څخه آزاد ادبيات.

دا وروستني کلمې کېدای شي لږ څه متناقضه او ان لوستونکي ته يو ډول اهانت غونډې ښکاره شي. کېدای شي ځيني روڼاندي، د آزادۍ يو تود اتل، چيغه ووهي: څه! تاسو غواړئ پر ادبي کار، پر داسې ظريفة او فردي ښکارنده جمعي کنټرول وټئ! تاسو غواړئ کارگران د پوهې، فلسفې او ښکلا پېژندنې مسئلو په اړه د رايو په اکثريت سره پرېکړه وکړي! تاسو د مطلق انفرادي فکري کار له مطلقې آزادۍ څخه انکار کوؤ!

ښاغلو، آرام شئ! تر ټولو لومړی، موږ له گوندي ادبياتو او هغه د گوند تر کنټرول لاندې راوستلو په اړه غږېږو. هر څوک آزاد دی، چې پرته له محدوديته هر څه چې غواړي ووايي او يا ويې وليکي. خو هر داوطلبانه سازمان (د گوند په گډون) هم آزادي لري، هغه غږي، چې د گوند د نوم په کارولو سره د گوند ضد عقايدو څخه ملاتړ کوي، له گونده وشړي. د بيان او خپرونو آزادي بايد بشپړه وي، خو په دې صورت کې بايد د ټولنو آزادي هم بشپړه وي. زه مجبور یم د بيان د آزادۍ په نامه تاسو ته بشپړه حق در کړم، چې کوکې ووهئ، درواغ ووايست او د خپل زړه خبرې وليکي، خو تاسو هم د ټولنو د آزادۍ په نامه مجبور ياست چې ما ته حق راکړئ، چې په يوه سازمان کې د دې يا هغې عقيدې لرونکي سره يوځای يا ترې بېل شم. گوند يو داوطلبانه سازمان دی، چې که چېرې ځان له هغو خلکو پاک نکړي چې د گوند ضد نظراتو څخه ملاتړ کوي، نو په ناچاره به لمړی په ايديولوژيکي لحاظ او بيا په فزيکي لحاظ پاشل کېږي. د گوندي او گوندي ضدو عناصرو تر منځ د بريد کړنې د ټاکلو لپاره د گوند کړنلاره، د تاکتيکونو په اړه د گوند پرېکړې او مقرري او بالاخره د انترناسيونيالستي سوسيال ديموکراسۍ او د پرولتاريا د داوطلبانه انترناسيونيالستي ټولنو گرده تجربه شته دي، کوم چې په دوامداره توگه خپلو گوندونو ته داسې انفرادي عناصر او گرايشات رانېسي چې نه بشپړه استواري لري، نه بشپړ مارکسيستان دي

او نه هم په بشپړه توګه سم دي، خو بلې خوا ته په دوامداره توګه هر څه موده وروسته د خپلو غړو «تصفیه» ترسره کوي. ګورئ، چې مونږ هم په ګوند که د ننه د بورژوازي «انتقاد د آزادۍ» له پلويانو سره مخ یوو. زموږ ګوند اوس په سرعت سره په ولسي ګوند د بدلېدلو په حال کې دی، چې ناڅاپه په یو علني سازمان د بدلېدلو لورې ته درومي او ناچاره ډېر کسان به موږ سره یوځای شي چې (د مارکسيستي لید له مخې) به متناقض اندونه ولري، شاید موږ سره ځینې مسیحیان او ان ځینې متصوفین یوځای شي. مونږ سالمې معدې لرو، مونږ د ډېرو په څېر کلک مارکسيستان یو. مونږ به دا متناقض عناصر هضم کړو. په ګوند کې دننه د اند آزادي او د ښوې آزادي به مونږ هېڅکله پری نه ږدي چې په دواړه بڼه سازمانونو کې، چې د ګوندونو په نامه پېژندل کېږي، د خلکو د سازماندهي لپاره آزادي لرل هېر کړو.

دوهم، تاسې بورژوا اندویدیالیستانو ته باید ووايو، چې ستاسو خبرې د مطلقې آزادۍ په اړه یوازې نږه منافقت دی. په یوه ټولنه کې چې بنسټ یې د پیسو پر ځواک ایښودل شوی، په یوه ټولنه کې، چې کارګرې پرګنې یې په بېوزلۍ کې ژوند تېروي، او د شتمنو یوه کوچنۍ ډله پرازیټي ژوند کوي، کېدای نشي چې یوه واقعي او موثره «آزادي» شتون ولري. ښاغلیه لیکواله، آيا ته له خپل بورژوا خپرندوی څخه آزاد یې؟ له خپلو بورژوا لوستونکو څخه آزاد یې، چې له تا په لیکنو کې شهوت پرونکي رومانونه [۶] او تصویرونه او په «سپېڅلي» تجسمی هنر کې د «متمم» په توګه درڅخه فحشا غواړي؟ دا مطلقه آزادي یو بورژوايي یا انارشیستي عبارت دی (له هغه ځایه چې د نړۍ لید په توګه انارشیسم د بورژوازي فلسفې اوښتې بڼه ده). تاسو نشئ کولای، چې هم په ټولنه کې ژوند وکړئ او هم له هغې څخه آزاد واوسئ. د بورژوا لیکوال، هنرمند او لوبغاړي آزادي هغه ماسک (یا ریاکارانه ماسک) دی چې د پیسو په کڅوړ و، درغلی او فحشا پوری تړلی دی.

او مونږ سوسیالیستان به دا منافقت برېښد او دا دروغجن لیلونه به خبرې کړو، نه د دې لپاره، چې غیرطبقاتي ادبیات او هنر ترلاسه کړو (چې دا به یوازې له سوسیالیزم څخه وروسته په غیر طبقاتي ټولنه کې شونې وي)، بلکې د دې ریاکارانه آزادو ادبیاتو سره د مقابله لپاره، چې په واقعیت کې په بورژوازي پورې تړلي ادبیات دي او واقعاً آزادو ادبیاتو لپاره، چې په ښکاره توګه به له پرولتاریا سره تړاو ولري.

دا به آزاد ادبیات وي، ولې چې نه به حرص او نه به د کارنامو جوړولو، بلکې د سوسیالیزم مفکوره او له زیارکښانو سره خواخوږي به په متداومه توګه نوي ځواکونه د دوی کړښو ته راجذب کړي. دا به آزاد ادبیات وي، ځکه چې نه به د هغو مشهورو لوبغاړو مېرمنو په چوپړ کې وي چې له مړښته کانګې ورځي او نه به د هغو «له لس زروه پورته» ستومانه انسانانو په چوپړ کې وي، چې د خپل بدن د وازګو د خوسا کېدو څخه کپړېږي، بلکې د میلیونونو او د لسګونو میلیونونو زیارکښانو - دا د هېواد ګلاتو، دا د هېواد ځواک او دا د هېواد راتلونکي - په چوپړ کې به وي. دا به آزاد ادبیات وي، چې د انسانیت انقلابي تفکر وروستی کلام به د سوسیالستي پرولتاریا د تجربې او ژوندي کار په مرسته بډایه کړي او د تېرې تجربې (علمي سوسیالیزم، له ابتدایي، اوتویستي ښو څخه د سوسیالیزم تر تکامله پورې) او د اوسنۍ تجربې (د ملګرو کارګرانو اوسنۍ مبارزې) تر منځ به تلپاتې متقابل اثر رامینځ ته کړي.

نو لاس په کار شئ ملګرو! زمونږ مخې ته یوه ستونزمنه او نوې دنده پرته ده، خو ستره او مقدسه دنده - د سوسیال دېموکراتو کارګرانو د غورځنګ سره نه بېلېدو کې پراخه، هراړخیزه، او متنوع ادبیاتو ته باید سازمان ورکړو. گرد سوسیال دېموکراتیکه ادبیات باید په ګوندي ادبیاتو بدل شي. ټولې ورځپانې، مجلې، خپرنډوی مرکزونه باید سملاسي خپل کار له سره تنظیم کړي، چې د داسې وضعیت لامل شي چې دا خپرونې په دې یا هغه ښه د ګوند په دې یا هغه سازمان کې مدغمې شي. یوازې هغه وخت به "سوسیال دېموکراتیکه" ادبیات سوسیال دېموکراتیکه ادبیات شي، یوازې هغه وخت به وکولای شي خپله دنده ترسره کړي او ان د بورژوايي ټولنې په چوکاټ کې به وتوانېږي، چې د بورژوازي له مړیې توب څخه خلاص شي او د واقعاً پرمختللي او کاملاً انقلابي طبقې له غورځنګ سره مدغم شی. [٧].

یادښتونه

[١] د ګوند تشکیلات او ګوندي ادبیاتو په بنسټیزه لیکنه کې، چې په هغې کې و. ا. لنین د ګوندي ادبیاتو پرنسپ څرګندوي، د ګوند په بشپړ کار کې د ایدیالوژیکې مبارزې ځای ټاکي او د حزبیت او د ادبي او هنري خلافت مسئله په بنسټیزه توګه د پرولتاریا له دریځ له مخې روښانوي. دا لیکنه د ۱۹۰۵م کال د نوامبر په ۱۳مه د نوایا شیزن په ۱۲مه ګڼه کې خپره شوه.

نوايا شيزن (نوی ژوند-Nowaja Shisn) - لمړی بلشويکي قانوني ورځپاڼه، چې د ۱۹۰۵م کال د اکتوبر له ۲۷مې (د نوامبر له ۹مې) د دسمبر تر ۳مې (۱۶مې) په پېتربورگ کې خپره شوه، په رسمي توګه د نوايا شيزن مسئول مدير شاعر ن. م. مينسکي (N.M. Minski) و او خپرونکې مديره يې مېرمن م. ف. اندريوا (M.F. Andrejewa) وه. وروسته له هغه، چې و. ا. لنين د ۱۹۰۵م کال د نوامبر په پيل کې له کډوالۍ څخه راستون شوی و، ورځپاڼه د هغه تر مستقيم لارښوونې لاندې خپره شوه. نوايا شيزن عملاً د روسيې د سوسيال دېموکرات ګوند مرکزي ارګان و. د ورځپاڼې نږدې همکاران و. د. بونچ-برويفيچ، ا. و. لونا شچارسکي، م. س. اولمينسکي، و. و. ووروفسکي او نور وو. ماکسيم ګورکي په فعاله توګه په ورځپاڼه کې کار کاوه او له هغې سره يې مالي مرسته وکړه. په ورځپاڼه کې د و. ا. لنين ۱۴ ليکنې خپرې شوې. نوايا شيزن ډېرې وخت له غچ اخيستلو سره مخ شوې. دا ورځپاڼه د دسمبر په دوهمه د ۲۷مې ګڼې له خپرېدو وروسته د تزاري حکومت له خوا بنده شوه. ۲۸مه ګڼه يې په غيرقانوني ډول خپره شوه.

[۲] موخه د ۱۹۰۵م کال په اکتوبر کې په روسيې کې عمومي اعتصاب دی، چې تزار يې اړ کړ چې د ۱۹۰۵ کال د اکتوبر ۱۷مې مانيفست خپور کړي چې له مخې يې خلکو ته مدني آزادۍ ورکړل شوې وه. بلشويکانو د خپرونو له آزادۍ ګټه پورته او خپله ورځپاڼه يې رسمي کړه. د ۱۹۰۵ کال د دسمبر مياشتې د پوځي بلوا له خپلو وروسته، استبدادي نظام د کارګرانو پر تشکيلاتو او ورځپاڼې بريدونه پيل کړل.

[۳] ازويستا سوويتا رابوچيچ ډېپوتاتوف - د شوروي کارګرانو د استازو خپرونه - د شوروي کارګرانو د استازو رسمي ارګان و، چې د اکتوبر له ۱۷م (۳۰م) څخه د دسمبر تر ۱۴مه (۲۷مه) پورې خپور شو او په پرله پسې توګه يې د شوراکانو د فعاليت په اړه مالومات خپرول. ورځپاڼې دايمي اداري ټيم نه درلود؛ پخپله د کارګرانو لخوا د بېلابېلو بورژوايي ورځپاڼو په چاپتونونو کې چاپېدله. ۱۰ ګڼې خپرې شوې. ۱۱مه ګڼه د چاپ پر مهال د پوليسو لخوا ضبط شوه.

[۴] ا. ی. ګوچکوف (۱۸۶۲ - ۱۹۳۶) - د سترې او سوداګريزې بورژوازي سلطنتپاله استازی و.

[۵] پرولتاري (پرولتاريا) - غير قانوني بلشويکي اونيزه خپرونه، د روسيې د سوسيال دېموکرات کارګري ګوند مرکزي ارګان، د ګوند د ۳مې کنگرې د پرېکړې پر بنسټ رامېنځ ته شوه. د ۱۹۰۵م کال د اپريل مياشتې په ۲۷مه نېټه د ګوند د مرکزي کميټې په پلنوم (عمومي غونډه) کې و. ا. لنين د مرکزي ارګان مسئول مدير وټاکه. پرولتاري د ۱۹۰۵م کال د مې له ۱۴مې (۲۷مې) د نومبر تر ۱۲مې (۲۵مې) په ژبو کې خپره شوه؛ ټولې ۲۶ ګڼې خپرې شوې. پرولتاري د زاړه لنينې ايسکرا (Iskra) او بلشويکي وپريود سياسي کړنې ته دوام ورکړ. لنين د اونيزې لپاره نږدې ۹۰ ليکنې او يادښتونه وليکل. هغو مقالو به د اونيزې سياسي کړنې، ايدئولوژيکه منځپانګه او بلشويکي بهير ټاکلو. لنين د رهبر او د اونيزې د مسوول مدير په توګه ډېر زيات

کار تر سره کړ. هغه به د خپرېدلو وړ مطالب ایډیتول او اصولو او گوندي روحيې ته وفادار و. لنين به د مهمو تیوريکو مسایلو په دقت سره څرگندولو برسېره د انقلابي غورځنگ مسایل روښانول.

تحریریه پلاوي سره به په دوامدار ډول د و. و. وروفسکي، ا. و. لوئشچارسنکي لخوا مرسته کېدله او م. س. اولمینسکي، ن. ک. کروپسکایا، و. م. والیچکینا او و. ا. کارپینسکیه د لیکلو په کار کې ډېره ونډه اخیستله. دې اونیزې په روسيې کې د کارگرې طبقې له غورځنگ سره ډېرې نژدې اړیکې لرلې. د هغو کارگرانو مقالې او نور موضوعات به یې خپرول، چې په مستقیم ډول یې په انقلابي غورځنگ کې گډون لاره. و. د. بونخ بوریویش، س. ا. گوسیف، او ا. ی. اولیانوا - ایلی زاروا په روسيې کې د مقالو د راټولو او ژنیو ته د لېرلو دنده په غاړه لرله او ن. ک. کروپسکایا او ل. ا. فوتویا په روسيې کې د لوستونکو او د گوند د سازمانونو د اړیکو مسوولان ول.

پرولتاري په چټکۍ سره د روسيې د کارگرۍ طبقې د غورځنگ او نړیوالو پېښو په اړه غبرگون ښکاره کاوه. بی له ځنډه به د منشویکانو او نورو اپورتونیستو او رویوزینیستو عناصرو په وړاندې جنگېدله.

دې اونیزې د گوند د دریمې کنگرې د پرېکړو د تبلیغ لپاره ډېر کارونه تر سره کړل او د بلشویکانو په تشکیلاتي او ایډیولوژیک وحدت کې یې څرگند رول ولوباوه. دا د روسيې د سوسیال دیموکراتانو یوازینی ورځپاڼه وه، چې تل یې د انقلابي مارکسیزم څخه ملاتړ کاوه او په روسيې کې یې د پرمختگ په لور د انقلاب اصولي مسئلې ارزولې. د ۱۹۰۵ کال د پېښو په اړه یې د بشپړو اطلاعاتو په ورکولو سره پراخې زیارکښه ولسي پرگنې د انقلاب د بریا لپاره مبارزې ته وهڅولې.

پرولتاري ورځپاڼې د روسيې په سوسیال دموکراته سازمانونو زیات نفوذ لاره، تر دې پورې، چې د لنين ځینې مقالې به د بلشویکو ورځپاڼو لخوا بیا چاپېدلې او د جزوې په توگه به خپرېدلې.

وروسته له هغه چې لنين د ۱۹۰۵م د نومبر په پیل کې روسيې ته سفر وکړ، لږه موده وروسته د پرولتاري خپرېدل بند شول. وروستې دوې گڼې (۲۵مه او ۲۶مه گڼه) د و. و. وروفسکي تر مدیریت لاندې خپرې شوې، خو لنين هم د دې دوو گڼو لپاره یو شمېر لیکنې وکړې، کومې چې له ژنیو څخه د ده له وتلو وروسته خپرې شوې.

۶] دا اصطلاح په اصلي روسي منابعو کې اشتباهاً Ramkakh (دقالبونو په معنی) د Ramanak پر ځای د کیسو په (معنی) چاپ شوې ده.

۷] Novaza Zhizn خپرونې په ۱۲ مو او ۱۳ مو گڼو کې د ۱۹۰۵م کال په نوامبر کې د ن لنين په امضا چاپ شوې.

دا به آزاد ادبیات وي، ځکه چې نه به د هغو
مشهورولو بغاړو مېرمنو په چوپړ کې وي، چې له
مړېسته کانګی ورځي او نه به د هغو «له لس
زرو پورته» ستومانه انسانانو په چوپړ کې وي،
چې د خپل بدن د وازگو د خوسا کېدلو څخه
کړېږي، بلکې د میلیونونو او د لسګونو میلیونونو
زیارکېنانو - دا د هېوادګلانو، دا د هېواد ځواک
او دا د هېواد راتلونکي - په چوپړ کې به وي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library